

Modell Europa Parlament (MEP)

32. Internationale Sitzung

World Congress Centre Bonn

21.-28 November 2009

Europa mitbestimmen
Europa erleben
Europa prägen

Krótką relacją z posiedzenie MEP w Bonn

Marlena Strużak

12.12.2009

Wkroczyliśmy na lotnisko w dobrych humorach (później nawet w chwilach kryzysu nas on nie opuszczał, stąd określenie delegacji polaków jako 'Pogodnej Eskapady'), podekscytowani i gotowi na nową przygodę. Od razu dostrzeżliśmy inne delegacje. Nie trudno było zauważyć grup młodych ludzi rozglądających się nerwowo wokół siebie.

Śmiejąc się i dyskutując czekaliśmy na przystanku na swego młodego 'opiekuna' zobligowanego do tego, by dowieźć nas bezpiecznie do szkoły, z której odebrać nas mieli nasi „nowi rodzice”. Z rodzinami bywało różnie, jak to różnie bywa z ludźmi - liberalni i rozmowni, introwertyczni i niezainteresowani... Trafiłam na cudowną, wręcz wymarzoną w takich okolicznościach rodzinę. Nie dość, że ich otwarta postawa, poczucie humoru i zezwolenie na wieczorne wypadki na miasto pozwoliły mi szybko się zadomowić i poczuć swobodnie, to jeszcze ta przepyszna, kaloryczna kuchnia!

U większości rodzin mieszkały po dwie, trzy osoby z różnych delegacji. Mieszkałam z Holenderką, której poznanie i dzielenie domu uważam za jedną z najlepszych rzeczy jakie przytrafiły mi się na Młodzieżowym Parlamencie Europejskim.

Warto wspomnieć, iż z moimi polskimi kolegami bardzo szybko dowiedzieliśmy się, że reszta uczestników MEP'u z innych delegacji brała wcześniej udział w krajowych posiedzeniach parlamentu, dzięki czemu posiadali pewne doświadczenie i wiedzę.

Nadeszła niedziela i pierwsze posiedzenia komitetów. Przyznaję, iż ubyło mi pewności siebie gdy musiałam pożegnać się z moimi kolegami i pójść w nieznaną za nowymi kolegami z innych krajów. Wiedziałam, iż mój komitet zająć miał się problemem konfliktu w Afganistanie i roli, jaką Unia Europejska powinna w nim grać. I tu było ogromne zaskoczenie. Okazało się bowiem, że znaczna większość dzieciaków z mojej komisji (ba, nie tylko mojej!) temat miała w małym paluszku, dobrze wiedzieli co mają robić, od czego zacząć i na czym zakończyć, o debatach i dysputach nie wspomnę. Ich wiedza w zakresie Afganistanu była tak obszerna i niesamowita, że przez połowę spotkania siedziałam z otwartą buzią i trudno mi było otrząsnąć się z szoku.

Jak już kolega Tobiasz napisał, praca komitetów łatwa nie była, trwała naprawdę długo i wymagała dużego zaangażowania. Tak na marginesie - niestety nie omieszkam stwierdzić, że prawdopodobnie niewielka część 'prawdziwych' polityków mogłaby doścignąć tych młodych fascynatów :)

Jako młoda, rzucona na głęboką wodę osoba przed wyjazdem do Bonn postanowiłam traktować go jako przygodę i szansę na nowe, fascynujące doświadczenia.

Pomimo pewnego braku informacji w kwestii praktycznej wyjazdu, problemów z finansami oraz kilku przykrych sytuacji na miejscu za nic w życiu nie oddałabym tego tygodnia spędzonego w Bonn. Tworzenie przyjaźni z naprawdę różnymi i niesamowitymi ludźmi z innych narodów, poznawanie ich tradycji i kultury, a nawet poszerzanie swej wiedzy w zakresie polityki otworzyło mi (i na pewno reszcie moich kolegów) oczy na wspaniałość i niepowtarzalność tego typu spotkań, oraz utwierdziło nas w tym, że nie jesteśmy jedynie obywatelami Polski, Węgier czy Niemiec, ale również obywatelami całego świata.

Mam nadzieję, że nasze doświadczenie pomoże reprezentantom Polski na następnych posiedzeniach.

Serdecznie dziękujemy za wsparcie finansowe Fundacji im. Macieja Klewińskiego
oraz
Samodzielnemu Kołu Terenowe Nr 52 STO w Warszawie
Samodzielnemu Kołu Terenowe Nr 10 STO w Milanówku